

ĐẠI HỌC CẦN THƠ – NƠI GỬI GẮM THANH XUÂN!

Lưu Thảo Nhi

Khoa Khoa học xã hội và Nhân văn

“*Vậy là tròn một năm bên nhau ngọt ngào rục rờ như đang được sống lại tình đầu*”. Thời tiết đầu thu lành lạnh khiến người ta nao lòng vì những cảm xúc bất chợt và khó tả. Cũng đã được một năm gắn bó dưới mái trường Đại học Cần Thơ, khoảng thời gian không dài trên chuyến hành trình tuổi trẻ, nhưng đủ để in dấu trong tôi những ấn tượng cũng như những kỉ niệm tốt đẹp và khó quên ở nơi đây.

Thời gian tí tách thoi đưa, mới ngày nào còn là những cảm xúc bồi hồi, bối ngỡ và lo lắng của một sinh viên năm nhất khoa Khoa học Xã hội và Nhân văn trường Đại học Cần Thơ, mà giờ đây cô ấy đã là sinh viên năm hai. Lật lại những trang kí ức để cùng nhìn lại hành trình bén duyên với trường Đại học Cần Thơ của tôi. Mười hai năm đèn sách, giây phút cầm trên tay tập hồ sơ đăng kí nguyện vọng tuyển sinh có lẽ là giây phút hồi hộp nhất. Gần như lần đầu tiên trong đời, tôi được và phải quyết định một việc hệ trọng - một việc có ảnh hưởng lâu dài đến tương lai của chính bản thân. Đó là lựa chọn hướng đi cho riêng mình, xác định môi trường để gửi gắm bốn năm thanh xuân của mình là ở đâu và nghề nghiệp tương lai mình muốn theo đuổi là gì? Giáo viên, bác sĩ, biên tập viên, phát thanh viên, kĩ sư xây dựng, nhà văn, nhà thiết kế thời trang, hoạ sĩ hay đơn thuần là một công nhân cơ khí, một nhân viên văn phòng...? Giữa vô vàn những đáp án nhưng trong đầu tôi lại văng vẳng hai tiếng gần gũi mà thân thương làm sao - Văn học. Và tôi đã nhanh chóng phá bỏ sự tò mò của mình về cái tên ấy bằng cách tìm hiểu về nó. Càng tìm hiểu càng thích thú, càng đam mê, càng nỗ lực để chạm đến. Tôi xem đó là ước mơ, là hoài bão của cô gái trẻ 18 tuổi năm ấy! Văn học trong tôi tuyệt vời như một giấc mơ nhưng tuyệt vời hơn nữa là giấc mơ có thật khi tôi nhận được thông báo trúng tuyển. Hành trình bén duyên với Khoa khoa học Xã hội và Nhân văn cũng như trường Đại học Cần Thơ của tôi bắt đầu từ đó.

Giữa cảm xúc nôn nao, hồi hộp đó lại thật không may khi tình hình dịch bệnh Covid-19 kéo dài làm ngưng hoãn lại quá trình nhập học của Tân sinh viên. Những ngày tháng ấy, chúng tôi – những cô cậu sinh viên Khoá 47 của trường Đại học Cần Thơ lại phải thích nghi với việc học tập online. Trường cũng đã tạo điều kiện cho sinh viên rất nhiều trong thời gian diễn ra dịch Covid vừa rồi. Là một trong những trường đầu tiên triển khai hình thức giảng dạy online. Hỗ trợ cho người học nằm trong vùng bị cách ly do dịch. Nhà trường còn có những chính sách hỗ trợ cho sinh viên trong việc có phương tiện như điện thoại, laptop để thực hiện việc học trực tuyến. Chính hoàn cảnh như thế, lại làm chúng tôi chờ đợi, trông mong hơn bao giờ hết được đến và khám phá vẻ đẹp của ngôi trường đại học lớn nhất đồng bằng sông Cửu Long. Đông qua xuân tới, cái thời điểm diệu kỳ của mùa xuân khiến tâm hồn người ta bừng lên sự sống mới mẻ cũng là lúc cổng trường Đại học Cần Thơ đã mở rộng chào đón chúng tôi sau những tháng ngày dài loay hoay với việc học trực tuyến. Trong cái không khí đầy ngập sắc xuân ấy là cảm xúc hân hoan, khó tả đến lạ lùng. Điều đầu tiên để lại trong tâm trí tôi đó là cái chất giọng mộc mạc và đặc trưng của những người con vùng đất miền Tây nghe sao mà thân thương thế, những chỉ dẫn nhiệt tình, những cử chỉ quan tâm, có gì đấy sao mà ấm áp, sao mà ngọt ngào đến vậy. Phải chăng đây chính là mái nhà thứ hai của nhiều người con đến từ khắp các miền quê mang nhiều hoài bão và ước mơ như tôi... Tôi đã từng mơ rất nhiều về vùng đất Cần Thơ nơi có nhiều nét đẹp, nhiều điều thú vị để mình khám phá. Nhưng tôi chưa từng mơ về nơi đây như một mái nhà thân thiết của chính mình. Ấy vậy mà điều giản dị ấy đã trở thành kỉ niệm đầu tiên và có lẽ là khó quên nhất của tôi về mái trường Đại học Cần Thơ bây giờ.

Giờ đây tôi mới chỉ là một sinh viên năm thứ 2 tại trường, từ việc tin tưởng vào sự lựa chọn sáng suốt của mình, tôi ngày càng thêm yêu quý và thật sự ấn tượng về những gì nơi này đem lại cho tôi. Từ lúc vào trường đến nay, tôi như đang vun đắp cho mình một tổ ấm mới, dành thời gian tìm hiểu, đều đặn quan tâm đến các hoạt động của trường cũng như phương pháp giảng dạy từ thầy cô, cách học từ các anh chị khoá trước để bồi dưỡng trao dồi thêm kỹ

năng cho mình. Cũng vì thế, tôi càng lúc càng tin tưởng hơn về ngôi trường mình đã chọn. Trường Đại học Cần Thơ có những người thầy người cô thật tận tụy, những người bạn thật chân thành, có cả tình người ấm áp trong một môi trường giáo dục chất lượng và đỉnh cao. Mỗi trang giáo án đối với những giảng viên của trường đều thể hiện một chữ tâm và một niềm mong mỏi lớn đối với thế hệ Thầy dành cho trò. Những hoạt động giao lưu, gặp gỡ giữa Ban giám hiệu với sinh viên làm cho khoảng cách giữa Nhà trường với sinh viên thật gần gũi. Tất cả đều hướng đến một môi trường tốt nhất để sinh viên có thể thể hiện khả năng và tố chất của mình. Cơ sở vật chất khang trang, điều kiện học tập đầy đủ, trường cũng rất tâm lý khi càng ngày xây dựng đổi mới càng nhiều, đẹp hơn, hiện đại hơn. Nhà trường cũng luôn theo sát hoàn cảnh của sinh viên thông qua Đoàn trường và Hội sinh viên, kịp thời động viên và chia sẻ những khó khăn mà sinh viên gặp phải trong quá trình học tập tại trường. Dưới sự quan tâm của nhà trường dưới các hoạt động tổ chức bổ ích mà bản thân cảm thấy có động lực mạnh mẽ, giúp chúng tôi vượt qua tất cả điều đó và củng cố lòng quyết tâm hơn nữa trong học tập và rèn luyện. Giờ đây tôi có thể tự tin nói với người thân và bạn bè của mình rằng: *“Lựa chọn của tôi là Đại học Cần Thơ và tôi đã lựa chọn đúng!”*.

Gắn bó một quãng thời gian, không thể không nhắc đến người cố vấn học tập giàu tình thương với chi đoàn chúng tôi. Từ những ngày chập chững bước chân vào giảng đường đại học với những ngây ngô và ngờ ngạc. Thầy là người chỉ dạy cũng như hướng dẫn học trò một cách tận tình. Thầy như đưa chúng tôi bước vào một thế giới khác, một thế giới mà tôi có thể thỏa sức tưởng tượng và cho tôi biết thêm về tình yêu thương, về tình cảm, về mọi mặt trong xã hội. Cách dạy, cách truyền đạt trong mỗi lời thơ, câu chuyện, tôi cảm nhận được sự trẻ và sự nhiệt huyết của thầy. Thầy luôn bảo với lớp rằng: "Văn học là nhân học, mỗi bài văn luôn chứa đựng những giá trị và bài học trong cuộc sống". Từ đó, thầy khích lệ hơn nữa niềm yêu Văn học cho biết bao nhiều thế hệ học trò. Thầy - một người mà dẫu học sinh có những lỗi lầm, thiếu sót thầy không trách mắng mà uốn nắn chúng tôi bằng sự bao dung, vị tha của mình. Một người thầy luôn bảo ban, dành cho chúng tôi những lời khuyên quý

giá trong cuộc sống này. Một trái tim biết cảm thông và lắng nghe, một tinh thần vượt khó cho dù vấp ngã, một sự nỗ lực không ngừng,... đó là những gì tôi học được ở Thầy.

Trong từng cơn mưa nhỏ của những ngày tháng mờ ảo vang lên “*Hội ngộ rồi chia ly, cuộc đời vẫn thế*”. “Điều Giảm Dị” của nhạc sĩ Phú Quang đã một phần nào hoà nhịp cùng nỗi buồn quyết định chuyển công tác của người thầy cố vấn mà chúng tôi quý mến và thân thiết. Tôi nhận ra dòng thời gian cứ tuần hoàn, lặng lẽ trôi đi mãi sự lưu luyến của con người mà không sao níu lại được.

*“Có những kỷ niệm cứ trôi đi mãi
Có những chặng đường bỗng như thêm xa”*

Trước khi chia tay, tôi chỉ muốn gửi một lời cảm ơn chân thành và sâu sắc nhất đến Thầy. Cảm ơn Thầy vì đã che chở, dìu dắt tôi, cảm ơn Thầy vì đã hết lòng tận tâm, cảm ơn Thầy vì đã đốt cháy ngọn lửa đam mê của tôi hơn nữa. Cảm ơn Thầy vì tất cả! Đến phút chia tay, chỉ biết kính chúc Thầy sức khỏe, hạnh phúc, công tác tốt và ngày càng thành công hơn nữa trên con đường vươn lên những mầm non cho đất nước. Món quà Thầy gửi tặng cho chúng tôi trước khi chia tay sẽ vẫn mãi ở đó như tình cảm đậm sâu mà chúng tôi dành cho Thầy. Nỗi nhớ theo thời gian sẽ ngày một đông đầy, những gì thầy và chúng tôi dành cho nhau sẽ còn mãi và luôn là những hoài niệm tươi đẹp trong quá khứ. Kỷ niệm là thứ còn để nhớ!

Tôi – một sinh viên năm hai ngành Văn học khoa Khoa học Xã hội và Nhân văn trường Đại học Cần Thơ thật tự hào khi trở thành sinh viên của trường. Mỗi lần nhắc về CTU, với tôi đó là một cảm xúc thật khó tả, là một điều gì đó thật thiêng liêng, là khát khao, hoài bão của tuổi trẻ, là nơi chấp cánh những ước mơ, những đam mê cháy bỏng cho không biết bao nhiêu thế hệ. Tôi biết ơn và trân trọng những điều tốt đẹp nhất mà nơi đây đã và đang mang lại cho tôi. Vì thế, dù ở nơi đâu, làm bất cứ việc gì, tôi cũng sẽ luôn cố gắng để xứng đáng với thương hiệu “Sinh viên Trường Đại học Cần Thơ”.